

Raadsleden, re-integratiespecialisten en ondernemer WP Haton in discussie over het nieuwe beleid bij de ondernemer in de fabriekshal.

Andere benadering Peel en Maas bij re-integratie werkzoekenden

‘Denken vanuit de ondernemer’

Peel en Maas | De landelijke overheid verplaatst steeds meer taken naar lagere overheden zoals gemeenten. Onder meer waar het de re-integratie van werkzoekenden betreft. Maar hoe pak je dat als gemeente, die relatief onbekend met de materie is, aan? Door buiten de platgetreden paden te treden, is de conclusie bij de gemeente Peel en Maas.

Meer mensen door werk weer perspectief bieden

Het is een traject dat sinds 2004 loopt, vertelt Beleidsmedewerker WZI Ivo Dohmen van de gemeente Peel en Maas. In dat jaar kregen gemeenten naast het verstrekken van uitkeringen eveneens de taak werkzoekenden, vooral werkzoekenden met een bijstandsuitkering, terug naar de arbeidsmarkt te begeleiden. “Achteraf blijkt dat we daar in de beginjaren niet goed mee zijn omgegaan. Omdat we niet bekend waren met het opzetten van re-integratietrajecten hebben we daar externe partijen voor ingeschakeld. Dat bleek in veel gevallen echter niet te werken, waarna we de klus zelf op ons hebben genomen.” Dat leidde evenmin tot succes, geeft Dohmen aan. “Het gaat om een grote groep mensen, met een heel diverse achtergrond. Het merendeel is zonder meer gemotiveerd om te werken, maar is door uiteenlopende omstandigheden op afstand van de arbeidsmarkt komen te staan. Onze benadering om bij bedrijven aan te kloppen met de vraag of ze voor die en die persoon een vacature hadden werkte echter niet.”

Waarop de gemeente Peel en Maas besloot het over een andere boeg te gooien. Geen generalisten inzetten, maar specialisten op onder andere het gebied van re-integratie. Dat gebeurde mede naar aanleiding van signalen van ondernemers, aldus Ivo Dohmen. “Daarmee waren we succesvoller, maar na een tijd was de conclusie dat het nog steeds beter kon.” Dus, zegt hij, werd het accent nog verder verlegd. “Re-integreren deden we op basis van een handboek dat vanuit de centrale overheid en gemeenten was opgesteld. Meer en meer merkten we dat niet het handboek maar het denken vanuit de ondernemer centraal moest staan. De ondernemers zijn feitelijk bepalend bij het opstellen van zo’n handboek. Dat vraagt natuurlijk wel om een omslag. Niet meer zo maar de ondernemer benaderen met een potentiële werknemer in de hand, maar ons eerst eens in die

ondernemer verdiepen. In de aard van het bedrijf, de passie, producten, hoe er wordt gedacht over allerlei ontwikkelingen. Om daarna pas te gaan praten over wat je voor elkaar kunt betekenen.”

Dat sloeg aan. Waarna de regie meer bij de werkgevers kwam te liggen. Dohmen: “Een ondernemer weet, veel meer dan een gemeente of re-integratiebureau, het beste welke mensen hij eventueel nodig heeft, qua competenties en instelling. Door het inzetten van een eigen begeleider worden mensen ook sneller en beter in het specifieke arbeidsproces geïntegreerd. Ondernemers willen meedenken, vaak in het kader van maatschappelijk verantwoord ondernemen, over hoe werkzoekenden zonder perspectief weer aan het werk te helpen.” Omdat de budgetten beperkt zijn, koos

Peel en Maas er in samenspraak met de ondernemers voor ontwikkelplekken te creëren: onbetaald werken met behoud van uitkering voor de duur van een aantal maanden om zo aan een bedrijf of weer aan een leven als werkende te wennen. “Daarna moeten ze in principe doorstromen naar betaalde arbeid, bij het bedrijf waar ze op dat moment werken of bij een ander. Ook daar spelen ondernemers weer een rol. Zij weten beter waar bij hun collega’s behoefte aan is dan wij. We hebben daartoe tevens een website opgezet.”

Doelstelling is, zegt Dohmen tot besluit, om meer mensen middels werk weer perspectief te bieden. Het lukt ons als ondernemers en gemeente om ondanks deze barre tijden voor velen weer een toekomst te creëren. “We zitten economisch gezien nog altijd in een lastige periode, maar willen door er gezamenlijk de schouders onder te zetten meer perspectief creëren dan er verloren is gegaan.”

Tekst: **Jac Buchholz**